

РЕШЕНИЕ

№ 6025

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7964** по описа за **2023** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от "Балбок Инженеринг" АД, срещу Решение № 3081/29. 06. 2023 г., постановено по НАХД № 3995/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 22-ри състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22- 2200610/ 24. 02. 2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 333, ал. 1, т. 2 от КТ.

С жалбата са изложени доводи за постановяване на съдебния акт в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли за отмяна на съдебния акт.

Ответникът – Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място] чрез своя процесуален представител становище за неоснователност на касационната жалба и моли оспорваният съдебен акт да бъде потвърден.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, III-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

В периода от 22. 12. 2022 г. от ДИТ – [населено място] била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на "Балбок Инженеринг" АД, в хода на която е констатирано, че със Заповед № ФС-40/ 30. 09. 2022 г. работодателят е прекратил трудовото правоотношение на С. П. А. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, с дата на прекратяване 3. 10. 2022 г. В хода на проверката е установено, че С. А. към момента на прекратяване на договора е страдал от заболяване, съгласно представено ЕР № 2195/ 28. 07. 2022 г. на ТЕЛК с общо трайна намалена работоспособност 74%. Не било открито в трудовото досие на С. А. искане от работодателя за предоставяне на предварително разрешение за прекратяване на трудовото му правоотношение с Дружеството на основание чл. 327, ал. 1, т. 3 от КТ. Поради това било прието, че е извършено нарушение на чл. 333, ал. 1 от КТ, за което бил съставен АУАН № 22-2200610 от 22. 12. 2022 г. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № 22-2200610/ 24. 02. 2023 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на "Балбок Инженеринг" АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 333, ал. 1, т. 2 от КТ.

При така установената фактическа обстановка, Софийският районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Направен е извод, че дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 333, ал. 1, т. 2 от КТ, поради което отговорността му е законосъобразно ангажирана на основание чл. 414, ал. 1 от КТ.

Решението е правилно.

Съдът подробно е мотивирал извода си, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и на относимите обстоятелства, при които е било извършено. Датата на извършване на нарушението е посочена ясно и недвусмислено както в АУАН, така и в НП, като при тяхното издаване липсва нарушение на чл. 34 от ЗАНН.

Въз основа на приетите доказателства СРС правилно и обосновано е приел, че касаторът е осъществил състав на административно нарушение по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ. По категоричен начин е установено, че дружеството, в качеството му на работодател, на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ е прекратило трудовото правоотношение със С. А., без предварително разрешение на инспекцията по труда. Не е спорно, че в хода на проверката са представени документи, от които е установено, че с Експертно решение № 2195/ 28. 07. 2022 г. на ТЕЛК на С. П. А. му е определена общо намалена работоспособност 74 %. В експертното решение са отразени противоположните условия на труд – тежък физически труд, психическо

напрежение. Според чл. 1, ал. 3 вр. с ал. 1 от Наредбата за трудоустрояването, Териториалната експертна лекарска комисия /Националната експертна лекарска комисия/ трудоустроява лица, на които определя 50 и над 50 на сто трайна намалена работоспособност или здравни противопоказания за изпълняване на възложената им работа. В случая е налице именно такава хипотеза - трудоустрояването е извършено с посоченото експертно решение, с което са определени неподходящите условия за труд спрямо С. П. А., като този акт е бил наличен при работодателя. Поради това следва да се приеме, че лицето е било трудоустроено от здравния орган съобразно чл. 1, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата за трудоустрояването, като с експертното решение от са дадени конкретни предписания относно условията на труд, а доколко дължимите от работодателя действия по изпълнение на трудоустрояването са изпълнени, е ирелевантно за спора по настоящото производство. Ето защо следва да се приеме, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 333, ал. 1, т. 2 от КТ, като със Заповед № ФС-40/ 30. 09. 2022 г. работодателят е прекратил трудовото правоотношение на С. П. А. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, с дата 3. 10. 2022 г., без да изиска предварително разрешение на инспекцията по труда, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 414, ал. 1 от КТ. В тази връзка следва да се посочи, че нарушението е конкретизирано по безсъмнен начин както в АУАН, така и в Наказателното постановление и неоснователно в касационната жалба се твърди, че наказание е наложено за неизпълнение на задължението за трудоустрояване по чл. 314 от КТ.

Установеното нарушение не е маловажно по смисъла на специалната разпоредба на чл. 415в, ал. 1 от КТ, доколкото същото не е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в кодекса, а е възможно и вероятно от него да са произтекли вредни последици за работника.

Неоснователно е възражението на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството пред районния съд. Съдът е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства и въз основа на съвкупния им анализ е формирал фактическите си и правни изводи.

Не се споделят твърденията, че районният съд е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Основният въпрос, който е следвало да бъде доказан, че посоченото решение на ТЕЛК не е било отменено към датата на постановяване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. Доказателства за това не са представени нито пред районния съд, нито пред настоящата касационна инстанция. В тази връзка правилно съдът е отказал събирането на доказателства, а именно – представяне на преписката по издаване на ТЕЛК.

В мотивите на административнонаказващия орган е посочено, че нарушението на чл. 62 от КТ изрично е изключено от обхвата на маловажните нарушения на чл. 415в, ал. 2 от КТ. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва в писмена форма.

Въпреки допуснатата в наказателното постановление грешка относно нарушената норма по КТ, правилно районният съд е посочил, че тази неточност не е основание за отмяна на наказателното постановление. Това е така, тъй като от една страна допуснатата техническа грешка при изписване на нормата на нарушението не е ограничила правото на защита на санкционираното лице. От друга страна извършеното нарушение не е маловажно, независимо дали е било изключено от

обхвата на чл. 415в или не. Не би могла да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не се характеризира с ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от същия вид. Уволнението на работник с ТНР без разрешение на Дирекция „Инспекция по труда“ създава несигурност за лицето в трудовите правоотношения и на пазара на труда, нарушава неговите трудови и осигурителни права, уврежда обществените отношения, регламентирани с нормите на чл. 333 от КТ. Ето защо и законосъобразно районният съд е приел, че размерът на наложената санкция от 2 000 лева, който е малко над установения минимум по чл. 414, ал. 1 от КТ /1 500 лева/, е съответен на извършеното нарушение

Горните аргументи мотивират настоящата касационна инстанция да приеме, че обжалваното решение е правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Предвид това и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3081/29. 06. 2023 г., постановено по НАХД № 3995/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 22-ри състав.

ОСЪЖДА "Балбок Инженеринг" АД да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" С. сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.